

[Glensgård.]

til ministeren. Vil ministeren udvide dispensationsperioden måske op til 5 år for de små gensidige forsikringselskaber, som ikke opfylder reglen om basiskapital?

Fremskridtspartiet mener som nævnt ikke, at dette lovforslag egner sig til en særlig lang debat her i salen, men det er et godt skoleeksempel på et lovforslag, som kræver et grundigt udvalgsarbejde.

Fremskridtspartiet skal tilsige sin, som altid gode vilje til en saglig udvalgsbehandling.

Aase Olesen (RV):

En række af de spørgsmål, der blev rejst under første behandling i november og under udvalgsarbejdet, er nu besvaret af ministeriet. Da vi endnu ikke i udvalget har haft lejlighed til at gennemgå disse besvarelser, skal jeg nøjes med at notere med tilfredshed, at der allerede ved genfremsættelsen af lovforslaget er foretaget en enkelt ændring med henblik på de små gensidige selskaber, og med henvisning til mit indlæg i november skal jeg sige, at det radikale venstre anbefaler lovforslaget.

Ninn-Hansen (KF):

Blot for en ordens skyld skal jeg sige, at vi kan fortsætte behandlingen af dette lovforslag og de andre erhvervsforslag, der er fremme her. Vi har ingen principielle bemærkninger at gøre om det og kan derfor blot sige, at vi ønsker lovforslaget gennemført efter den udvalgsbehandling, der nu skal finde sted.

Ømann (SF):

Jeg kan kort henvise til, hvad der tidligere er sat på prent i Folketingstidende fra mit partis side i denne sag. Jeg kan ikke undlade også ved denne lejlighed at give udtryk for, at vi ikke kan tiltræde dette lovforslag, fordi det er en EF-følgelov. Nu skal vi altså se skadesforsikringsområdet oversvømmet af udenlandske selskaber. Det bliver meget spændende med alle de kontrolforanstaltninger, som hertil hører, og alle og enhver i denne sal ved jo, at hvis der er noget, der er modent til nationalisering, så er det forsikringsbranchen netop på dette felt.

Knud Jespersen (DKP):

Af hensyn til tiden skal også jeg prøve at begrænse mig. Vi sagde jo, da vi tidligere behandlede denne sag, at det var en sag, der direkte fremsprang af vores fællesmarkedsmedlemskab, og den 24. juli 1973 vedtog man som bekendt et par direktiver om forsikringer, som skulle være lov i Danmark inden den 1. februar 1975. Vi skulle altså efter fællesmarkedsdirektivet faktisk have vedtaget dette lovforslag før den 1. februar, så fristen er udløbet. Jeg ved ikke, om fællesmarkedet nu vil fjerne os på grund af illoyalitet, men det ville jeg da se på med megen venlighed.

Hensigten med det her er naturligvis at sætte profitten og profitinteresserne først, og samtidig ligger der mange urimeligheder i de direktiver, der er forelagt, idet der er en række forbehold, som også kan ramme kollektive forsikringer, der er indgået på andelsbasis eller på anden måde af grupper af mennesker, som ikke har profitten som interesse.

Jeg skal undlade at gennemgå de enkelte paragraffer, men sige, at man opretholder jo også hemmelighedskræmmeriet i forsikringsrådet i henhold til artikel 142, det, som gav Codandirektøren mulighed for at snyde for millioner af kroner i skat. Dette hemmelighedskræmmeri må ophøre, og alle forsikringstagere bør have fuld ret til at se forsikringselskabernes papirer, ligesom forsikringsrådet skal have pligt til at aflægge en fyldestgørende beretning.

Jeg synes også, vi skal huske, at forsikringselskaberne nu bliver koncessionerede og dermed reelt får en retlig monopolstilling. Endvidere kan man ifølge §§ 4-10 og 99 skattefrit sammenlægge forsikringselskaberne, som man har lyst til og uden at spørge forsikringstagerne. Hvis de så også skal have lov til at stemple al deres virksomhed som hemmelig, får vi hurtigt en international forsikringsmafia i Danmark, som vil koste forbrugerne meget dyrt.

Jeg skal spare tinget for flere indvendinger, for jeg synes, at dette bekræfter rimeligheden i det forslag til folketingsbeslutning om nationalisering af forsikringsvirksomhederne, som mit parti har fremsat. Det er vores primære krav, men sekundært er det klart, at vi vil stille en række ændringsfor-